

NATO STRATEGIJA

PARYŽIUJE POSEDZIAVO ŠIAURĖS ATLANTO SĄJUNGOS KRASTO APSAUGOS MINISTERIAI. — JIE STENGĖSI SUVIENODINTI SAVO PAŽIŪRAS Į TOS SĄJUNGOS TIKSLUS IR STRATEGIJĄ. — KETURIOS ATSKIROS NUOMONĖS, KURIOS TAČIAU SUTINKA, KAD GINKLUOTAS KONFLIKTAS TARP SOVIETŲ SĄJUNGOS IR VAKARŲ EUROPOS TURĖS BAIGTIS ATOMINIŲ KARU.

Vytautas Meškauskas

Gegužės 31 d. Paryžiuje susirinko NATO krašto apsaugos ministrai aptarti tolimesnius tos sąjungos karinius tikslus ir geriausią strategiją jiems pasiekti. JAV Gynimo sekretorius McNamara prieš tą susirinkimą buvo planavęs aplankyti savo kolegas Bonnoje ir Londone, tačiau įvykių raida privertė nuo to plano atsistai. Tai sukėlė didelio pasitenkinimo Paryžiuje, nes prancūzai bijojo, kad jis prieš posėdžius bandys dar sudaryti bendrą amerikiečių-anglų-vokiečių frontą. Faktas, kad McNamara buvo sukludytas, davė progos prancūzams pabrėžti savo pažiūrą, jog Amerika gali palikti europiečius savo likimui. Prancūzai net ironiškai pasiteiravo pas savo kolegas iš britų ir vokiečių misijų NATO centre, ar McNamara tik nebus pakliuvęs Dominikų sukilimų nelaisvėn.

Rimtai kalbant, tenka pastebėti, kad praktiškai visi NATO nariai yra nepatenkinti savo sąjungos dabartine būkle ir nori reformų, bet kokių -- dėl to nuomonės gerokai skiriasi. Reikia prisiminti, kad NATO įsisteigimo metu buvo jaučiamas didelis pavojus iš Sovietų Sąjungos pusės. Dabar tas pavojus laikomas gerokai atlyžusiu, o kai kieno net visai nesamu. Ministeriams susisirenkant, buvo kuriosios ryškios nuomonės dėl NATO ateities:

1. Amerikiečiai iš principo sutinka diskutuoti NATO perorganizavimą, tačiau reikalauja ir toliau laikytis integracijos principo, t.y., atskirų narių kariuomenės sudaro bendrą armiją. Jie siūlo, kad atskiri nariai sudarytų ir specialią NATO atominę jėgą, o kartu reikalauja, kad visi išpildytų savo pareigas sudaryti atitinkamą konvencionalinių ginklų kariuomenę, kuri galėtų pasipriešinti sovietų užpuolimui ir tuo atveju, jei būtų atsakyta nuo atominio ginklų panaudojimo.

2. Vokiečiai, remiami olandų, italų, graikų ir turkų sutinka su amerikiečių pažiūra. Jie yra nuomonės, kad NATO divizijų skaičius turi būti padidintas iki suplanuotų 30 divizijų skaičiaus. Bet kartu jie pageidauja, kad bent 200 vidutinio tūlumo atominio raketa būtų atitrauktos iš amerikiečių žinios, būtų nutaikintos į Rytų Europą ir pavestos tiesiogiai

nėn NATO kariuomenės vado dispozicijon.

3. Britai, o kartu su jais belgai, luksemburגיעčiai, danai ir norvegai laiko karo pavojų taip sumažėjusius, kad mano, jog iš Vokietijos jau gali būti atšauktos kai kurios svetimų kariuomenių dalys. Esą šių dienų susisiekimo technika leidžianti jas labai greitai, reikalui išitikus, atgal grąžinti į Vakarų Vokietijos pozicijas.

4. Pagaliau, prancūzai yra nuomonės, kad NATO sąjunga turėtų atsisakyti amerikiečių peršamo integracijos principo ir virsti atskirų suvereninių valstybių santarve, kurios rėmuose kiekviena atskira valstybė savarankiškai nutartų, kokio apsiginklavimo jai reikia. Pagal prancūzų planą, santarvei būtų reikalinga tam tikra koordinavimo institucija, bet tik pačių europiečių vadovybėje.

Tom prancūzų emancipacijos iš amerikiečių globos pastangom prieštarauja visi kiti NATO nariai ir jie tyliai pritarė amerikiečių planui pasiruošti tam atvejui, jei prancūzai visai atsisakytų NATO dalyvauti. Tuo atveju iš Prancūzijos numatyta išvesti visas NATO centrinės įstaigos ir pertvarkyti tiekimo kelius į Vokietiją, kurie iki šiol iš Atlanto pakraščio vedė per Prancūziją. Laukiant tolimesnės įvykių raidos, verta kiek plačiau susipažinti su britų pažiūra į NATO strategiją, kurią išdėstė jų krašto apsaugos ministeris Denis Healey, pasikalbėjime su hamburgiško Der Spiegel redaktoriams.

Priešingai J. F. Kennedy administracijos laikais puoselėjama prielaidai, kad karas Europoje galėtų būti vedamas tik konvencionaliniais ginklais, Healey yra pažiūros, kad kiekvienas sovietų puolimas į Vakarus tuojuo išsivystytų į atominį karą. Tai žina ir sovietai, ir vakariečiai. Tiesa, gali būti nenumatytų situacijų, kaip pavyzdžiui sukilimas Rytų Vokietijoje, kada dar nebūtų aišku, ar bus panaudoti atominiai ginklai ar ne, tačiau vien dėl to laikyti didelės kariuomenės NATO nariams yra nepakeliamas našta finansiškai. Už tat, pagal Healey, NATO geriau padaryti, jei pirmiau nenustatytų savo strategijos, o tik vėliau ieškotų prie-

(Nukelta į 2 psl.)

Naujai išrinktų ALT S-gos ir Vilties Draugijos valdybų dalis narių. Iš kairės: T. Blinstrubas, inž. J. Jurkūnas, E. Cibas, Vl. Blinstrubas, C. Modestavičius, K. Pocius, V. Rastenis, V. Vinclovas ir J. V. Gruzdžio nuotrauka

TIKIME Į LIETUVOS IŠVADAVIMUI REIKALINGĄ JĖGŲ SUBŪRIMĄ

Amerikos Lietuvių Tautinės Sąjungos Seimo eiga

Iškilmingojo posėdžio nuotaiskomis besidaliną Seimo dalyviai buvo raginami rinktis darbo posėdžiui. Prie prezidiumo stalo ateina prezidiumas: pirmininkas Seimui inž. J. Dačys (Bostonas), dr. P. Švarcas (E. St. Louis), B. Gediminas (Los Angeles), St. Orentas (Chicago) ir J. Kiaunė (Brooklynas).

Sekretoriatai darbavosi: K. Sidabras (E. Chicago), Br. Paplėnienė (Chicago), Al. Jančys (Rochesteris) ir Rom. Veitas (Bostonas).

Nominacijų Komisiją sudarė: J. J. Bachunas, inž. Eug. Bartkus, V. Gruzdys, J. Sirusas, K. S. Karpius.

Rezoliucijų komisijon pakvietė: Ed. Cibas, A. Diržys, K. Pocius, St. Santvaras.

Mandatų komisijon: Bačianskas, Jurgėla ir J. Kiaunė.

Dvi kadencijas ALT S-gos pirmininku besidarbavęs V. Abraitis patiekė išsamią valdybos darbų apyskaitą, kurioje ryškiosiomis gijomis audžiamas pačios S-gos pobūdis, jo pagrindiniai siekliai ir su jais susiję S-gos vadovybės, skyrių ir pavienių narių darbai. Tai viena iš retesnių progų supažindinti ir Dirvos skaitytojus su pagrindinėms V. Abraičio kalbos mintimis:

-- Jau pirmosios kadencijos metu, o taip pat ir St. Louis Seime, pareiškėme valdybos vardu, kad pirmoje vietoje rūpės konkrečiais darbais paremtas Sąjungos stiprinimas, jos stiprinimas jaunesne tautinės ideologijos karta, jos stiprinimas esamų

tautinių organizacijų galimai didesne konsolidacija, jos stiprinimas savosios spaudos galimai didesniu svarumu. Ta pačia proga užtikrinome suvažiavimo dalyvius, kad S-gos įsipareigojimas išleisti Prezidento A. Smetonos monografiją bus įvykdytas.

Kaip žinote A.L. Tautinė Sąjunga yra ideologinė organizacija su gana plačia ir įvairia veikimo sritimi. Savo veikla ji ir politinė, ir visuomeniška, ir kultūrinė ir net labdaros organizacija. Kaip tokia organizacijai Amerikos Lietuvių Tautinei Są-

jungai, savaime aišku, aplinkybės, laikas ir vieta uždeda pareigą pirmoje vietoje savo veikloje vadovautis principu, kad pastangoms ir veiklai Lietuvai išvaduoti ir lietuvių Amerikoje išlaikyti, turi būti pajungta ir visa kita veikla, net puikiai žinant, kad nuo to dažnai nukentčia ir pačios organizacijos stiprėjimas, jos narių energiją ir pasiaukojimą naudojant šiai veiklai, o ne tiesioginiam organizacijos stiprinimui. Šie valstybingumo ir tautiškumo primato principai buvo vadovaujančiomis gairėmis ir lemiantie-

Buvęs ALT S-gos pirmininkas Vytautas Abraitis sveikina naujai išrinktą pirmininką inž. Joną Jurkūną. V. Gruzdžio nuotrauka

ji faktoriai veiklos nusistatymuose. Mūsų giliu įsitikinimu jie puikiai derinasi ne tik su ALT S-gos tikslais ir siekliais, bet ir apilai su visa tautinių ideologija.

Vadovaudamiesi šiais valstybingumo ir tautiškumo principais, mes ėjome į bendrinių organizacijų veiklą nuoširdžiai ją remdami, skatindami ne tik kitus prie jos jungtis, bet ir patys Valdybos nariai joje aktyviai dalyvaudami ir su pasididžiavimu sekėme kitų Sąjungos narių įsijungimą į šių bendrinių ir kitų tautinių organizacijų veiklą.

Veikdami šia bendradarbiavimo kryptimi, mes jaučiamės ir ši tą atlikę. ALT S-gos žodis šiandien yra svarus ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenėje ir Amerikos Lietuvių Bendruomenėje, ir ALT ir Balfė ir galų gale Vyr. Lietuvos Išlaisvinimo Komite, kurio apsiungimo, atrodo, visi norėjome, bet kuris nebūtų buvęs atsiektas, jei Sąjunga nebūtų nuoširdžiai veikusi tinkamoms sąlygoms sudaryti. Tą patį galima būtų pasakyti ir apie Amerikos Lietuvių Tarybą. Mūsų įtaka ir svoris ir ten aiškiai šiandien yra svaresnis nei prieš du ar keturis metus. Tokias pat nuoširdžias pastangas ir darbą mes matome ir į Bendruomenės organizaciją Sąjungos įsijungusių narių, kitaip jie nebūtų jų vadovaujančių organų eilėse. Nenorime tuo pasakyti, kad viską matome tose organizacijose taip, kaip norėtume matyti, bet mes tikime, kad tenai būdami ir nuoširdžiai dirbdami galime daugiau savo idėjų įgyvendinti, nei veikdami pavieniai, ar kritikuodami kitų darbus. Mums atrodo, kad mes daugiau stipriname Tautinę Sąjungą turėdami įtakos į kitų organizacijų veiklos kryptį, nei ją sustiprintume vien savo atskira veikla. Galų gale mes nedirbame tam, kad vien save pasireklamuoti, bet todėl kad nuoširdžiai tikime į Lietuvos išsivadavimo pastangoms reikalingą visų jėgų subūrimą, lygiai kaip jos reikalingos lietuvių Amerikoje išlaikyti. Todėl nenuostabu, kad ši nuoširdi patriotiška lietuvių bendradarbiavimo dvasia atsispindi mūsų sukurtoje ir remiamojoje spaudoje -- Dirvoje, nors labai gerai žinau, kad Dirvai už tai primetamas kaltinimas, kad ji, girdi, nėra tautinės minties laikraštis, kadangi iš pirmo žvilgsnio nesimato, kad tai tautinių leidžiamas laikraštis, kas aiškiai matosi iš kitų leidžiamų laikraščių. Tai nėra tiesa, bet jei tai ir būtų tiesa, tai joki būdu tame neįžiūriu daugaus keršto besiskaukiančiu Dirvos linijos nusikaltimu, jei ji ir būdama daugumoje S-gos rūpesčių ir pastangomis leidžiamu laikraščiu pirmoj vietoje tarnauja ne srovei, o visiems lietuviškiems reikalams. Mano supratimu, mes galim tik didžiulis, kad Dirva, būdama tautinės minties laikraščiu, sugeba

(Nukelta į 3 psl.)

ALT S-gos Seimo New Yorke darbo prezidiumas. Iš kairės: A. Jančys, Br. Paplėnienė, inž. R. Veitas, K. Sidabras, pirm. inž. J. Dačys, dr. P. Švarcas, St. Orentas ir J. Kiaunė. V. Gruzdžio nuotrauka

Dalis ALT S-gos Seimo dalyvių klausosi pranešimo.

V. Gruzdžio nuotrauka

Bolševikų nužudytieji lietuviai Pravišnikų miške.

BOLŠEVIKŲ 'IŠLAISVINIMO DOVANOS' LIETUVAI

Baisiojo komunistinio vėžio sugrauztoji Sovietų Rusija, dvasiniai ir fiziniai sunaikinusi rusų tautą ir atkakliai besistengianti pavergti vargū ir sunaikinimui visą dar likusį laisvąjį pasaulį, prieš 25 metus viešai ir įžuliai panoro ir kitų tautų kraujo. Ir to barbariško laukinio geidulio pirmosiomis aukomis tapo trys Pabaltijo gintarinio kranto tautos, trys laisvos, nepriklausomos ir taikingos valstybės -- Lietuva, Latvija ir Estija.

1940 metų birželio 15 d. Sovietų Rusija, sulaužiusi visas pasirašytas sutartis ir iškilmingus pasižadėjimus, klaidingai, brutaliai ir be jokios priežasties okupavo Lietuvą. Nesuskaitomos raudonosios armijos gaujos, komunistinio nežmoniškai nuskurdintos, nuplyšusios ir išbadėjusios, kaip amaras tą dieną užplodo mūsų tėvynę -- Lietuvą.

Jau pačią pirmąją bolševikinės okupacijos dieną Lietuvoje prasidėjo baisus teroras -- lietuvių suėmimai, tardymai, kankinimai, šaudymai ir žudymai naktimis siaubingose NKVD rūsiuose. "Išvaduoti" buvo teisiami naktimis sužvėrėjusių

NKVD "teismų" be jokių liudininkų ir gynėjų ir tuoj pat išvežami slapta į Sibiro vergų stovyklas, ilgų metų katorgomis, lėtai ir baisiai bado ir kankinimų mirčiai.

Dar tikrai pirmaisiais pavergimo metais bolševikiniai oku-

buvo pats brangiausias ir patikimiausias lietuvių tautos elementas -- daugiausiai jaunimas. Šiose kovose okupantai bolševikai prarado keliasdešimt ar net kelis šimtus kartų daugiau savo vargūnų, nužmogintų ir nelaimingų kovotojų...

Pušis Kretingos vienuolyno kieme, prie kurios bolševikai pririšę lietuvius iki mirties kankindavę.

pantai išžudė, ištrėmė į Sibirą ar kitaip sunaikino apie 80,000 lietuvių patriotų.

II Pasaulinio karo pasėkoje, bolševikai įsiveržę Lietuvon antrą kartą, išnaikino kur kas daugiau lietuvių, negu savo pirmojo bolševikmečio slautėjimu. Bolševikų pagrindinis amatas yra -- išnaikinti visas tautas, kurios nepasiduoda subolševiknamos.

Neužbaigiami nekaltų žmonių žvėriški trėmimai į Sibiro koncentracijos stovyklas, šaudymai ir korimai NKVD policijos be jokio teismo vietoje, pareikalavo iš mūsų tautos jau šiandien sunkiai ir beapskaičiuojamą aukų skaičių.

Pačių bolševikų viešu pasigyrimu, laikotarpyje 1945-55 metų, jie sunaikino apie 30-40,000 Lietuvos laisvės kovotojų -- partizanų, didvyriškai ir desperatiškai ginklu pasipriešinusių bolševikiniam okupantams, iki paskutinio kraujo lašo ir gyvybės kainos kovojusių už savo tautos šventąją teisę -- laisvę. O tai

Tuo pačiu laikotarpiu bolševikai, keršydamai lietuvių tautai už didvyrišką pasipriešinimą jų antrajai okupacijai ir prisimindami savo pirmųjų okupacijos metų labai negarbingą ir tragišką galą, kada lietuviai partizanai, juos mušdami, nusivijo iki pat buvusių jų bolševikinių rubežių, sunaikino didelę dalį Lietuvos teritorijos gyvenviečių, daugiausiai kaimuose, sudegindami ne tik atskiras sodybas, vienkienes, bet ištisus kaimus, jų gyventojus išžudydami vietoj arba išstremdami šiauraisiomis priemonėmis į savo baisųjį Sibirą -- jau niekada nebegrįžtamai...

Ir šiandien dar didelius Lietuvos plotus "puošia" gaisrų atkritę akmenys, apaugę usnimis, žymėdami tas vietas, kur nepriklausomoje Lietuvoje buvo mūsų darbščių ūkininkų gražios sodybos. Todėl ir šiandien dar okupantai bolševikai niekam atvytiems iš užsienio, net savo patikimų "pažangiųjų" ekskursantams neleidžia išvykti iš Vil-

niaus miesto ribų, niekam neleidžia lankytis okupuotos Lietuvos provincijose, niekam neleidžia pamatyti savo gimtinės. Aišku, kad net pats "pažangiausias", pamatęs savo gimtosios sodybos vietoje tik aprūkusius akmenis, nuoširdžiai apsiašarotų dėl tokių komunistų "rojaus"...

Pagal pačių okupantų statistikas, laike 25-rių metų jų žvėriškos okupacijos, lietuvių tauta neteko didelės dalies savo narių. O norėdami tai užmaskuoti prieš laisvąjį pasaulį -- bolševikai išžudytiųjų ir ištremtųjų lietuvių vieton atgabeno iš savo stepių gilumų rusus, kuriems išdalino lietuviškus pasus, daugumoj atvejų sulietuvindami ir jų rusiškas pavardes... Gi likusieji pavergtame krašte lietuviai yra rusinami laukiniai kvalifikuotomis priemonėmis, kurios bolševikams yra visiškai priimtinos. Bolševikai, "iškilmingai" minėdami Lietuvos okupacijos 25 metų sukaktį, nori įtikinti laisvąjį pasaulį savo nevankiai sukurta propaganda, kad tai esanti "džiaugsminga Lietuvos išlaisvinimo sukaktis..."

Taip, Lietuva buvo išlaisvinta iš didelės dalies jos gyventojų, likusieji "išlaisvinti" iš bet kokių privatinės nuosavybės ir visas kraštas žiauriausiai paskandintas ugnij, kraujuje, ašarose ir skurde.

Visa Lietuvos žemė virto vienu dideliu kapynynu. Bolševikų išžudyti nekaltų gyventojų ir Lietuvos laisvės gynėjų -- partizanų kapų neženklina joks kryžius, kryželis, joks žuvusiųjų atminimo ženklas. Tuos nežinomus kapus ištikimai saugo Lietuvos girios, šilai, gojeliai ir paslaptingieji raistai. O savo širdyse tautos kankinių ir didvyrių kapus amžinai saugos laisvojo pasaulio ir pavergtos tėvynės lietuviai.

Lietuvių tauta niekada neužmirš ir šauksis keršto okupantams bolševikams už "broliškas dovanas", kurių taip gausiai gavo iš jų per 25 "išlaisvinimo" metus... Laisvasis pasaulis, pabusk, atsimerk ir pasižiūrėk ir tu bent kartą į tas bolševikiškas "išlaisvinimo dovanas" Lietuvai.

ALT

Liūdnas Birželis Philadelphiaje

25 metų Lietuvos pavergimo sukaktį ir trėmimus prisimindami, visame pasaulyje gyvena lietuviai, atitinkamai atžymi. Ir Philadelphiajos Bendruomenės iniciatyva sudarytas Pavergimo Minėjimo Komitetas, į kurį įeina: J. Stiklorius, K. Pliuškonis, G. Dragunevičius, P. Mašalaitis, G. Dumbrytė, M. Melnikaitė, L. Vyčių atstovas -- J. Janulaitis ir L. Bendruomenės -- A. Gečys. Komitetas aktyviai bendradarbiauja su estais ir latviais. Dalis minėjimų bus bendrų visų trijų tautų.

Lietuvių minėjimą ruošia š. m. birželio mėn. 13 d. Šv. Andriejaus parapijoje, kur po sumos, parapijos salėje, kalbės dr. B. Nemickas ir bus rodomas filmas apie sukilėlius ir partizanus. Po minėjimo vaizės, paruoštos vietos Moterų Atstovybės Klubas.

Reikia mūsų bylą garsinti ir

Diena iš dienos

*** B. K. NAUJOKO UŽRAŠAI ***

YRA TOKS ŽYDIŠKAS ŽODIS -- kibicer, Reiškia, pulgiškai andriušiška tariant, tipelis, kurs didžiai mėgsta kortų lošimą, bet, neturėdamas iš ko lošti ar šiaip nepriimtas, stovi už kortininkų nugarų ir dalyvauja lošime tik neprašytais patarimais.

Lošėjai -- net ir menki -- kibicerių nemėgsta ir jų patarimų paprastai neklauso. Bet jais nusikratyti nesiseka. Kibicerių (kaip ir "beksydreiverių" automobiluose) niekad nestinga prie kortų, šachmatų ir ypač prie... tarptautinės politikos. Šių pastarųjų statusas orensis: juos vadina komentatoriais, tai yra aiškintojais, kas politikos lošimuose vyksta. O visdėlio žymi dalis komentatorių ne vien tik aiškina: neiškenčia ir nepakibiceria. Ypač mūsų lietuviškųjų laikraščių komentatoriai. Ne tiek aiškina, kas dedasi, kiek giria arba dažniau peikia ir bara mažesnių ir didesnių kraštų -- ypač Amerikos -- politikos vadus, ir moko juos, kada kokią politinę kortą jie turėtų dėti ant stalo.

Laimė ir bėda, kad mūsų šie kibiceriai stovi ne tiesiai už lošėjų nugarų, o pačiojo tolimiausio "galiorko", iš kur net per žiūronus vargiai teįmanoma nužiūrėti, kokios kurių lošėjų kortos. Laimė todėl, kad šio kibiceriavimo lošėjai iš taip toli negirdi, ir lietuviškų kibicerių pabarimai bei pamokymai jų nesuerzina prieš mus visus. O bėda todėl, kad ir mums nėra kaip pasitikėti nei tais aiškinimais, ne pamokymais. Ypač, kai ima spręsti apie politiką tik iš arčiau stovinčiųjų nuomonių ir ima kibiceriuoti nebe lošėjams, o tik arčiau prie stalo stovintiesiems kibiceriams...

Apčiuopiamiau, nors ir ne visada sėkmingiau, kibiceriuoja ir mūsų veiksniai bei visuomenės organizacijos, pritarimo ar protesto rezoliucijomis mokydamas valdžias. Kai lietuviai, arba, kaip sakoma, lietuvių kilmės amerikiečiai pareiškia, kokios politikos jie norėtų ar nenorėtų Lietuvai liečiančiuose reikaluose, -- suprantama. Bet koki mes autoritetai mokyti Amerikos prezidentą, kur ir kiek bombų mesti ar nemesti Vietname?

Mūsų jaunimo iniciatyva ir pastangomis gražiai ir gana sėkmingai pademonstruota Washington. Tas įvykis vertas atskirai atžymėti, ir vėliau į jo spindulius bei šešėlius. Ten būta visos eilės šokių bei pareiškimų, mažiau ar daugiau ir tiesiogiai Lietuvos reikalą liečiančių. Bet ryškiausias to žygio šūkis ir paskirtis buvo -- pakibiceriuoti, tai yra, šiuo atveju pagirti prezidento pastarojo meto politinį -- karinį lošimą Vietname.

Už kurį naudingumą tas pagyrimas? Už naudingumą Amerikos, ar ir už naudingumą Lietuvos interesams?

Jeigu turėjo galvoj tik Amerikos interesus, tai Amerikos valdžiai nepasakė nieko nauja, išskyrus nesąlygotą pasitikėjimo pareiškimą, kadangi iš esmės apie tos politikos gerumą ar negerumą net ir pati valdžia tegalės spręsti tik tada, kai matys, kas iš jos bus pasidare.

O jeigu, lietuvių vardu tą politiką girdami, norėjo pasakyti, kad ji ir Lietuvos laisvės siekime naudinga, tai turbūt pagalvojimą bus atidėję vėlesniam laikui. Nes jeigu Vietnamo komunistų gaujos ir bus išvytos anapus 17-tos paralelės (toks gi tėra Amerikos politikos tikslas Vietname), tai ar tuo bus išvartas bent vienas rusas iš Lietuvos? Ar Amerikos gilesnis įsivėlimas į karą Azijoje stiprins Amerikos spaudimą prieš Lietuvos okupantą? Tuo tarpu dalykai rieda taip, kad juo daugiau dėmesio Vietname, juo mažiau jo Pabaltijo link...

plačioje Amerikos visuomenėje. Jau yra išnuomotos 3 lentos, kurios įvairiose Philadelphiajos miesto dalyse primins Lietuvos okupaciją. Taip pat bus išskabinai plakatai vietos požeminiame traukinyje ir traukinyje einančiam į užmiestį.

Birželio mėn. 15 d. mieste bus dalinami atsišaukimai. Gauta pasireikšti per televiziją ir radio. Birželio mėn. 15 d. 7:25 ryto per stotį Nr. 3 ir tą pačią dieną per stotį Nr. 10 septintos ir vienuoliktos val. vak. žiniose. Radio stotis WPEN banga 950 birželio 15 d. 6 val. vak. Radio stotis WTEL banga 860 birželio 12 d. 10:45 ryto. Radio stotis WDAC birželio 12 d. 7 val. vak. Banga 94,05 FM. Per vietos radio pusvalandį -- stotis WTEL banga 860 birželio mėn. 19 d. 1:30 p. p.

Kun. J. Čepukaitis rūpinasi audienčia pas arkivyskupą Krol, kur pabaltiečių komitetas prašytų paskelbti maldos dieną visose jo diecizijos bažnyčiose, už pavergtas Pabaltijo tautas. Lietuviai tą pačią progą, ruošiasi įteikti arkivyskupui Sibiro maldaknygę ir koplytelę. Latviai ir estai tuo pačiu reikalu kreipsis į Philadelphiajos Council of Churches. Birželio mėn. 13 d. visose trijose lietuviškose bažnyčiose

ir Česteryje, bus laikomos mišios už Lietuvos laisvę.

Birželio mėn. 15 d. Pennsylvania gubernatorius Scranton ir Philadelphiajos burmistras Tate paskelbs Pabaltijo gedulo dieną. Tą pačią dieną 10 val. ryto prie Independence Hall bus padėtas visų trijų tautų vainikas prie Laisvės Varpo. Čia dalyvaus ir kalbės Philadelphiajos miesto tarybos pirm. Paul D'ortona. Čia vienas iš komisierių paskelbs burmistro proklamaciją, skelbiančią birželio 15 d. -- gedulo dieną. Kadangi birželio 15 d. yra darbo diena, tai visi nedirbantieji jauni ir seni, raginami skaitlingai dalyvauti.

Reikia neužmiršti, kad visam tam reikalingi ir pinigai. Aukos renka latviai ir estai, lietuvių sudarytas Lėšų Teikimo Garbės Komitetas, į kurį įeina: kun. dr. K. Batutis, kun. J. Čepukaitis, K. Čeledinas, kun. dr. V. Martusevičius ir E. Šaulytė. Pirmąją auką 100 dol. įteikė kun. K. Batutis. Aukos prašomos siųsti Mingailai Milui, 4925 N. Camac St. Philadelphia, Pa. 19141. Čekius prašoma rašyti American Lithuanian Community of Philadelphia Freedom Fund.

Išlaidų pamintam reikalui numatoma virš 1000 dol. Taigi, būkime duosni.

P. M.

NATO STRATEGIJA

(Atkelta iš 1 psl.)

monių jai įvykdyti, prieš tai apskaičiuojant savo galimybes. Kam NATO reikalinga atskira atominė jėga, jei aišku, kad konflikto atveju NATO numatytus taikinius Sovietų Sąjungoje pasieks ir sunaikins amerikiečių tolimųjų distancijų raketos?

Čia, žinoma, iškyla klausimas, o kas bus, jei amerikiečiai visdėlio paliktų sąjungininkus savo likimui, Healey netiki tokia galimybe. Pagal jį, net ir tie, kurie stengiasi išsivaduoti iš Amerikos globos (jis turi galvoje de Gaulle), iš tikro yra absoliučiai įsitikinę, kad Amerika jų bėdoje nepalikis ir kai tik dėl tokio įsitikinimo ir leidžiasi į visokias politines avantūras. Be to, tokie kraštai, kaip Anglija, Vokietija ar Prancūzija, negali svajoti apie tinkamą apsiginklavimą ar galimybę vieniems stoti į atominį karą su Sovietų Sąjunga. Dėl tos priežasties britai net sutiktų atsisakyti savo nuosavos atominės jėgos, jei būtų galima susitarti dėl kolektyvinės jos panaudojimo kontrolės.

Tokių nuotaikų palaikymui Mc Namara Paryžiuje pareiškė, kad JAV savo atominių užtaisų skaičių Vakarų Europoje dar šiais metais padvigubins, palyginus jį su 1961 metais. Be to, jis pasiūlė sudaryti keturių ar penkių valstybių komisiją atominiams klausimams spręsti. Tai būtų lyg nusileidimas prancūzų reikalavimams, kurie anksčiau pageidavo trijų valstybių JAV, D. Britanijos ir Prancūzijos direkto-riato atominiams reikalams. Ketvirtoji valstybė tokioje komisijoje be abejo būtų Vakarų Vokietija, kuri nors neturi savo atominių ginklų, tačiau turi pačią didžiausią, po JAV, konvencionalinę kariuomenę. Penktoji valstybė, eventualiai Italija, lyg atstovautų visų kitų NATO narių interesus.

PLANINGAS TAUPYMAS

MOKA GERUS DIVIDENDUS!
PRADEK TAUPYTI ŠIANDIEN!

• Pinigų taupymui nereikia važinėti.
juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokam visas pašto persiuntimo išlaidas.

• Dabartinis dividendas 4% išmokamas du kart per metus.

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD ■ CHICAGO ■ VI 7-7747

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4;

Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

PETKUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

DIRVA

The Lithuanian Newspaper
Established 1915

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103
Telephone: 431-6344.

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.

Published every Mon., Wed., and Fri. except in case of
Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina:
pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais,
išskyrus šventes.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

Redakcinė kolegija: P. Bastys, E. Čekienė, A. Laikūnas,
R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

ALT S-gos Seime nominacijų komisija posėdžiauja. Iš kairės A. Jančys, J. Bachūnas, inž. E. Bartkus, inž. J. Jurkūnas ir V. Izbičkas. V. Gruzdžio nuotrauka

ALT S-gos Seimas New Yorke

(Atkelta iš 1 psl.)

surasti kelią, kuris priimtinas ir ne tautininkams skaitytojams.

Mes esame laimingi galėdami pranešti, kad veik visi didesnieji S-gos skyriai, Valdybos paraginti, praeitais metais suruošė Lietuvos Prezidento Antano Smetonos mirties minėjimus, kviesdami prie jų prisidėti ir kitas organizacijas, bet daugumoje tiems minėjimams ir vadovavusiems.

Šiai valdybai buvo pavedę įgyvendinti vieną iš didžiausių Sąjungos užsimojimų: išleisti Prezidento Antano Smetonos monografiją. Tai atlikta ir monografija yra ne tik išleista, bet baigiama ir išplatinti. Likusių trejų šimtų egzempliorių sekandžio Sąjungos Valdyba neturės sunkumų išplatinti. --

Monografijos leidimo idėjos atsiradimas, vykdymas ir įgyvendinimas nebuvo toks jau lengvas darbas. Neveltui V. Abraitis tuo darbu ilgiau sustodamas, išskėlė visus to darbo "kalčininkus". Šiltu žodžiu buvo paminėtas tos idėjos pradininkas Jonas Pablėnas, kuriam dėl per ankstyvos mirties jau nebeteko tos monografijos išvyti. ALT S-goje velionies J. Pablėno darbus ir idėjas aktyviai atstovauja jo našlė Bronė Pablėnienė.

Toliau administraciniai monografijos leidimo darbai atiteko valdybos vicepirm. Ant. Senikui. Jo ryšį su autorium Aleksandru Merkeliu nusako, V. Abraičio žodžiais, faktas, kad tarp jų namų ant tako žolė tikrai jau nebeaugė...

Vilties leidyklai atlikus spausdinimo darbus, tolimesnieji administraciniai darbai ir platinimas atiteko K. Pociui su jo talkininkais.

Prie monografijos platinimo daug prisidėjo ALT S-gos skyrių valdybos ir nariai.

Išplatinus virš 1000 egz. tos knygos išsispredė ir finansavimo klausimas, prie kurio pradžioje buvo prisidėję J. J. Bachūnas ir K. Pocius.

Monografijos autoriui A. Merkeliui ir visiems prie išleidimo ir platinimo prisidėjusiems tiek valdybos, tiek vėliau Seimo dalyvių vardu buvo išreikšta gili ir nuoširdi padėka.

Po V. Abraičio kalbos, valdybos išdėstius Povilas Ališauskas patiekė S-gos piniginę apyskaitą. Skaitlinės daug kam yra nuobodūs dalykai, tačiau dažnai ir jose nesunkiai galima įžūrėti organizacijos veiksmo žymes, susidrausminimo ir tikslingumo tendencijas.

ALT S-ga (šalia monografijai skirtos atskiros apyskaitos) padarė artį 6000 dol. apyvartą, nau-

jai valdybai perduodant virš 600 dol. pelno likutį.

Monografija taip pat jau yra davusi išlaidoms padengti perviršį, neskaitytą, kad dar yra likę virš 300 egz. knygų.

Būdinga, kad praeitais metais, suruoštas negausaus nariais E. St. Louis skyriaus, pirmą kartą S-gos istorijoje davė pelno apie 372 dol. Tuo gražiu pavyzdžiu sekdamas, nenorėjo atsilikti ir New Yorke suruošto Seimo komisija, kuri vadovaujant A. S. Trečiokui, naujai valdybai sukėlė dvigubai daugiau lėšų. Tai sveikintini uolių rengėjų darbo vaisiai.

S-gos valdybos išdėstius P. Ališauskas taip pat nepagalėjo šiltų žodžių visiems aukomis ir darbu prisidėjusiems prie monografijos išleidimo.

Po išdėstius P. Ališausko pranešimo, trumpą, bet būdingą kontrolės komisijos pranešimą patiekė jos pirm. J. Česonis (Philadelphia sk.).

Po pranešimų sekė atstovų pasisakymai, bet apie tai jau sekantį kartą.

Emilija Čekienė ALT S-gos banketo metu sega orchidėją pirmojo ALT S-gos pirmininko našlei Verai Olienei. V. Gruzdžio nuotrauka

ATSILANKĘ Į DIRVĄ 6907 Superior Ave.,

rasite ne tik naujausių ir seniau išleistų lietuviškų knygų, bet yra gausus pasirinkimas plokštelių, rankų darbo medžio drožinių, audinių ir gintaro išdirbinių.

Istaiga atdara kasdien iki 5:30 val. vak., šeštadieniais iki 2 val. p. p.

ALT S-gos Seimo New Yorke garbės prezidiumas. Iš kairės: A. Senikas, inž. J. Jurkūnas, kun. L. Jankus, gen. konsulas V. Stašinskas, E. Čekienė, V. Oliene, V. Abraitis, V. Sidzikauskas, dr. V. Ramanauskas, J. Čiuberkis, dr. Br. Nemickas, A. Trečiokas, inž. E. Bartkus ir P. Ališauskas. V. Gruzdžio nuotrauka

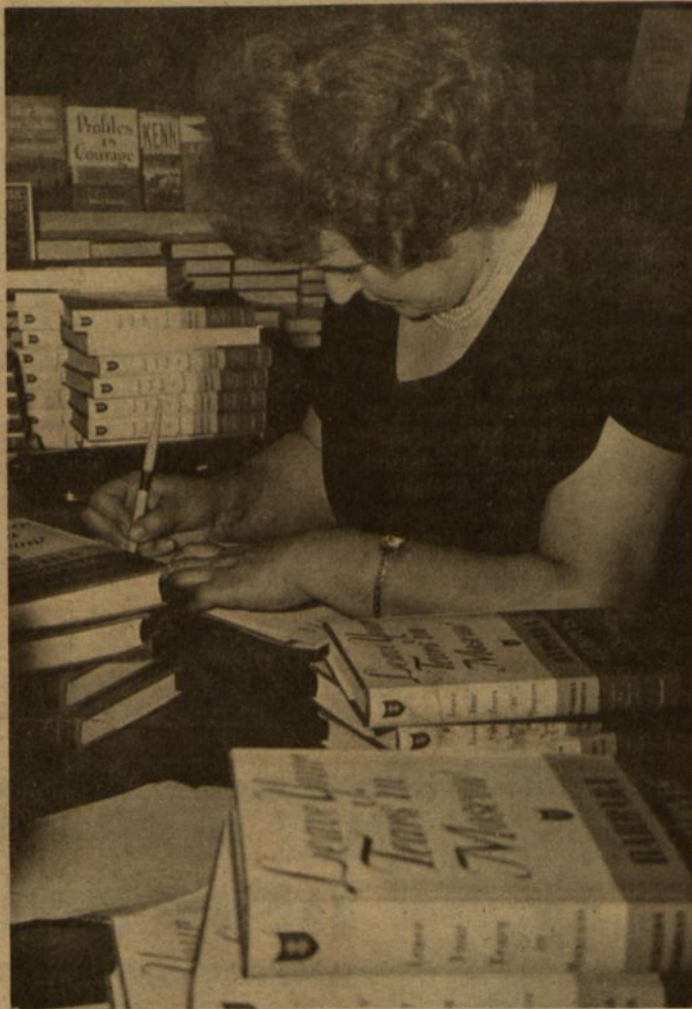
BARBOROS ARMONIENĖS LIUDIJIMAS

Didelis ir gražus darbas buvo padarytas išleidžiant Alg. L. Nasvyčio surašytuosius Barboros Armonienės atsiminimus. Palik ašaras Maskvoje anglų kalba. Kaip dabar matome iš tos knygos lietuviškai laidai parūpintojo (vadinio žodžio, knyga jau padarė ir toliau vis daro tą darbą, kuris nesiriboja pastangomis sukelti užuojautą daug išskentėjusiai ir tik išimtinai susidėjusių laimingų aplinkybių dėka gyvai išlikusiai ir laisvajai pasaulį pasiekusiai lietuvei, B. Armonienės liudijimas padeda pasauliui pažinti tautų ir žmonių žudymą ir išnaudojimą gyvą sovietinį komunizmą iš esmės ir ligi atitinkamų smulkų detalių.

Bet mes patys, lietuviai, pasigedome šios knygos savo kalba. Kai dabar knyga pasirodė lietuviškai, tai matome, kad pasigesti labai buvo ko. Dabar matome, kad knyga kaip tik taip parašyta, jog pro B. Armonienės ir kitų lietuvių išgyvenimus joje puslapis po puslapio prasiveržia bolševizmo baismus ne vien anais Stalino laikais, kai pasakotoja buvo suimta, išstremta, paskui nuteista kalyti, bet ir dabar, kai ji tik prieš keletą metų grįžo į Lietuvą. Bolševizmas, kaip Armonienė lydėjo likd pat lietuvių, kuris ją išgubeno į laisvę, ir toliau pasiliko toks pat. Dabar jis, tiesa, nebeatsinauja jau sunkvežimiu su ginkluotais enkavedistais panamėmis ir neberuošia didelių sąstatų gyvulių vagonų stotyse suimtiesiems išgabenti. Dabar, taip sakant, vežami "savanoriai", ir tarp jų iš tiesų būna tam tikra dalis savanorių, kurie susigalvoja rizikuoti ir kažkurioje pėkloje pabandyti praturtėti. Tačiau dabar net ir Lietuvoje, nebekalbant apie Sibirą, dar yra tokių

sukrečiamai nykių dalykų, apie kokius svetur gyvendami daugumai mūsų beveik net nenu-situokla. Arba nenusituokla, nes

kalėjimus ir apskritai nežmonišką žmonių kančias tais žvėriškais laikais. Tie dalykai jau sudaro patį knygos pagrindą.

Barbora Armonienė

neturėjo progos susipažinti su atitinkamais faktais, arba šandien jau būna užfiksuoja mi tų ružavų lakštingalų, kurios plačia burna gieda, kad sovietinis gyvenimas neatpažįstamai pasikeitęs.

Kokių angelų dar vis tebetvar komas gyvenimas, rodo Armonienės išleistuvės. Susirinko apie 30 asmenų, bet tokioje didelėje grupėje visi bijojo bent kiek atviriau kalbėti. Visi linkėjo laimingos kelionės ir susijungti su šeima, bet niekas nedrįso žodžio pratarti apie tą kraštą, į kurį vykstama, nes, sako, tai per daug pavojinga. Prieš išvažiuodama Armonienė nuėjo aplankyti jau gavusios leidimą išvažiuoti Leonaitės, o ta bijojo kalbėti ir net namie nedrįso rodytis.

Aiškų terorą ir žmonių milžinišką ilgėjimąsi laisvės rodo jau patys paskutiniai Armonienės atsiminimų knygos puslapiai. O gal dar kas nors nenorėtų tikėti tais puslapiais? Jais nėra pagrindo netikėti. O jei ir susirastų toks Tomas netikėlis, tai šandien jį nebūtų sunku įtikinti. Į Vakarus šandien jau prasmunka po vieną kitą lietuvių. Vieno tokio nesenu pasakojimu, kai jis paskambinusi draugui pasisakė, kad gavęs teisę išvažiuoti, tuoju pat buvo išjungtas telefonas, vadinas, buvo klausomasi jų pasikalbėjimo. Šitaip buvo šiais metais.

Bet tiek to tie paskutiniai puslapiai, kurie pavalzduoja dabartinį sovietinį gyvenimą. Jų medžiaga gali po truputį senti. Ji irgi yra tik liudijimas atitinkamam metui pažinti. Beto, šandien nei padėčiai pavalzduoti galima jau susigaudyti daugiau žinių ir iš kitų šaltinių. Armonienės pasakojimo mums brangios gi ir tos vietos, kurios pavalzduoja pokario metų Lietuvoje, partizanų judėjimą, sovietinį terorą, suimtinėjimus, trėminimus, teismus,

Nors Armonienės atvejis nėra gal pats būdingiausias, greičiau gana išimtinis, tačiau jis tuo, tur būt, iš dalies vertingesis susipažinti skaitytojai. Dauge- lis tremtinių iš šiaurės nebeįveikė sugrįžti į Lietuvą, arba prabuvo mažiau klinkojami iš vienos vietos į kitą, kaip Armonienė, bet svarbiausia -- jie neturėjo galimybių ištrukti iš sovietinio pragaro ir papasakoti, ką išgyveno.

Uždangos atskirti nuo savo krašto, mes neturime platesnių žinių ir apie naujosios sovietų okupacijos pirmuosius metus, partizanų veiklą ir sovietų žiaurumus. Mažą mažiausia, Armonienė čia papildė mūsų turimąsias žinias (Daumantą ir kitus). O jau išstremtos jos išgyvenimai yra retas dokumentas. Išskyrus trumpokus H. Tautvaišienės parodymus, ligi šiol mūsų žinios, ką reiškia sovietinis Sibiras, buvo tik nuotrupos. Ligi šiol gal geriausiai buvo paliudyti tik tremiamųjų surinkimas iš namų, vežimas į surinkimo vietas ir pirmieji kelionės įspūdžiai, nes buvo tą dalį trėminių išgyvenusių liudinių iš 1941 metų.

O B. Armonienės kelionė per vergų stovyklas ir kalėjimus tęsėsi nuo 1948 m. gegužės 22 d. iki 1956 m. vidurio. Nuvežta ji dirbo prie miškų kirtimo. Tai buvo tik pradžia. O kai B. Armonienės esama ypatingo cha-

rakterio moters ir kai jos padėtis buvo išskirtinai ypatinga, nes jos vyras su dukrele gyveno Amerikoje ir siuntė jai siuntinius, tai šitie dalykai jos sibirinėje tremtyje turėjo lemiamos reikšmės. Jeigu ji būtų buvusi mažiau lanksti, nepajėgi prielti prie žmonių ir susidraugauti su jais, tai niekada nebūtų gavusi geresnio darbo ir gal nebūtų išsilaikiusi. Bet vyro siuntiniai padarė tai, kad ją tremtis buvo pakeista ilgy metų kalėjimu. Tie siuntiniai jai pridarė daug nemalonių ir kartu jai ir sūniui padėjo išlikti gyviems, patepti, papirkti žiaurūs pareigūnai, išsipirkti, susisiekti.

Jei Armonienė susilauks skaitytojų užuojautos dėl visų savo nelaimių, kurios ją ištiko tremties kelyje, tai knygoje surašytas didelis jos patyrimas bus ašarom aplaistyta kaltinamasis dokumentas, ką nemaža mūsų tautos dalis turėjo iškęsti. Pralaidusi pro savo rankas daugybę darbų, gyvenusi įvairiausiose sąlygose, sėdėjusi vienetėse, kentėjusi ne tik nuo budelių, bet ir nuo to paties bendro likimo draugų, o ypač nuo kriminalinių kalinių, Armonienė pateikė gana platų vaizdą savo vargų odisejos ir apskritai tremtinių gyvenimo. Dokumentas, kuris rodo nužmoginimą, bet ir tame nužmoginime vieną savo aukojimąsi ir pastangomis visaip padėti kitiems reišikiasi kaip žvaigždės, o kiti dar labiau nusilžmogina, kaip rodo pavyzdys tų lietuvių, kurie ėjo liudyti Armonienės byloje.

Abejojame, ar tokių knygų iš tiesų galės daugiau pasirodyti, nors Vakarus ir pasiekia po vieną kitą buvusių Sibiro tremtinių ir kalinių. Viena, išgyventi ir pajėgti tai papasakoti nėra tas pats dalykas. Antra, kai kurie net ir galėdami nepasakos viešumai, nes jie paliko dar "užstatų". O didžioji dalis dar likusių gyvų tremtinių niekada neišdrįs paimiti plunksnos į rankas savo išgyvenimams užrašyti ir palikti, nors būtų pajėgūs ko gražiausiai tai padaryti. Iš ten jau grįžo rašytojų, žurnalistų ir šiaip švie suolių, bet kas gi jiems leis be pavojaus sau tai padaryti ir kiek gi galėtų būti tokių, kurie norėtų už tai dar būti grąžinti į Sibirą mirti? Dėl to ypač brangintini tokie dokumentai kaip ši Armonienės išgyvenimų knyga. Dėl to iš tų, kurie jau gyvena užsieniuose ir gali pasakoti, reikėtų spaus- te išspausiti viską kas tik galima. Atrodo, kad ir B. Armonienė dar galėtų papildomai papasakoti nemažą domių dalykų kitai savo knygos laidai, ir jei ji tai padarytų, skaitytojas būtų dėkingas, ir pats reikalus palikti užrašytus išgyvenimus kuo pliniau taip pat laimėti. Sakome tai žinodami, kad knyga buvo vis tiek paskubom parašyta, taigi nemaža įvairių nuotrupų galėjo iškisti vėliau atmintyje. Beto, ir skaitydami knygą tarpais jaučiame, kad, va, šis ar tas epizodas daugiau įneštų šviesos, jei būtų plačiau, smulkmėnčiau papasakotas.

Bent mes, lietuviai, išgyvename dabar tikrą atsiminimų amžių. Kartais net visokių niekaverčių ir neįdomių smulkmenų prirašoma atsiminimų knygose. B. Armonienės išgyvenimų smulkmenos būtų įdomios, nes atidengė juo daugiau faktų iš Sibiro tremties.

Šią knygą lietuvių kalba išleisdusia "Vilties" leidykla skaitytojas tegali jausti tik nuoširdų dėkingumą.

B. Kazimieraitis

AUKOS DIRVAI

K. Dulyš, Baltimore	4.00
G. Kazlauskas, Encino	4.00
J. Pupininkas, Rochester ..	2.00
Dr. M. Kavolis, Ashland ...	3.00
V. Bruožis, Cleveland	1.00
V. Abraitis, Fords	4.00
V. Kamantas, Willowick	4.00
P. Bakšys, Chicago	4.00
J. Švoba, Detroit	1.00
P. Šukis, Cleveland	2.00
J. Luja, Collinsville	5.00
B. Užemis, Rochester	4.00
Dr. P. Stančius, Montclair ..	3.00

PALIK AŠARAS MASKVOJE

B. ARMONIENĖS atsiminimai iš tragiškų pergyvenimų Sibire jau išėjo lietuviškąja laida. KAINA 3 DOL. Gaunama Dirvoje ir pas knygų platintojus.

JIE UŽMERKĖ AKIS SU PILNA BURNA ŠVENTOS ŽEMĖS...

Chicagos Lietuvių Operos choro repeticijos dažnėja ir įtempinimas jose auga: didysis įvykis -- pagerbimas žuvusiųjų už Lietuvos laisvę per 25 okupacijų metus -- įvyksta jau vos už keleto dienų.

-- Vyrai, jūs neatsilikite! Dainuokite taip, kad aš turėčiau jus prilaikyti. Operą ar simfoniją atliekant jau yra toks principas, kad geriau, jei dirigentui reikia prilaikyti, negu tiesiog stumti, -- aiškina dirigentas Antanas Kučinas.

Šiandien jis pilnai atsidavęs dirigavimui, akomponiamentą pianinu palikęs B. Prapuoleniui.

Tikstantmetį gyvą medį Pagulda ant pamatų ...

-- Dar vis vilkinate. Man rodos, kad aš jau gana aiškiai diriguojau. Prašyčiau daugiau operinio tono!... Ne kaip liaudies ansamblys... Du taktai prieš pildvį!... Viens, du!...

Šį vakarą repetuojama Bruno Markaičio kantata "Vilniaus Varpai".

-- Reikia pasidžiaugti, kad choro repeticijos gana noriai lanko, nes abu kūriniai -- ir Verdi "Requiem" ir Markaičio "Vilniaus varpai" -- visiems patinka, -- pertraukos metu pasakojo Operos choro pirmininkas Vytautas Radžius. -- O be to mes jaučiame savo atliekamo darbo svarbą ir svorį. Gal tai tebus vienintelis tokio didelio masto įvykis. Atrodo, kad oficialiai nieko svarbesnio nėra daroma. Privati iniciatyva, taigi ir čia pasirodė pajėgesnė, negu taip vadinami oficialūs veiksniai. Mums skaudu, kad šis mūsų darbas taip ir liks neišnaudotas plačiau politinė prasme. Tiesa, susitarėm su Lietuvos konsulu dr. P. Daužvardžiu ir išsiuntinėjome pakvietimus visų sveitinių valstybių atstovams esantiems Chicagoje. (Už bilietus jiems apmokėjo Lietuvių Bendruomenės valdyba. A. L. Tarybos centras įvykį supran-

ta kaip lokalinio pobūdžio ir nenori kištis).

Rašė nežinomas lietuvis partizanas savo laiške broliams ir sesėms už tėvynės ribų:

"Mes gaudome iš Jūsų bent kokį lietuvišką žodį, bent kokį vilties pragiedrulį. Ir kaip nusiviliam jus esant šykštiesiems. Kaip tylima, tylima ir savųjų tarpe daug ginčijamasi. Mes stebimės Romos radijo lietuviška valandėle, kuri tiek mažą duoda paguodos. Ko jai bijotis! Kaip mes nebijome mirti ne tik už tėvų žemę, bet ir už civilizaciją, krikščionišką kultūrą. Kaip drąsiai šiandien kalbėtumėte Romos apaštalai. Ne tik kalbėtumėte, bet šauktumėte gelbėti žmonijos kultūrą! Kalbėkit drąsiai, šaukit, kaip begalite. Niekados nemeluosite, nes atvaizduoti mūsų tėvynės kančią niekad nesugebėsite jų nepergyvenę. Jei nuo jūsų kalbų ir plaukai šiauštųsi, jo siautulis, proto silpnumo niekad nesupras, pirm nepakliuęs į jo rankas".

-- Viena mano draugas, partizanas iš Šiaulių miesto, sukuriu keturis metus gimnazijoje viename suole sėdėjęs, žuvo kartu su Lukša ir Kulikausku, kada jie antrą kartą grįžo į Lietuvą. Tai Benediktas Trumpys. Jeigu šiek tiek bolševikų išleistą "Vanagai iš anapus" -- jo žuvinimas ten aprašytas, -- pasakojo ilgametis Operos choro dainininkas Zenonas Paškus, draugų Zemiui vadinamas. -- Kitas mano draugas žuvo 1941 metų sukilimo metu, birželio mėnesį. Netoli Šiaulių. Ir mirė akis į Šiaulius įbedęs... "Jeigu gyvas į Šiaulius nebegrįšiu, pasakykit mano mamai ir sužadėtinei, kad mylėjau jas... ir Šiaulius... ir visą kraštą... Pasakykit, kad šituos žodžius tariu į Šiaulių miestą žiūrėdamas..." Ką jis tada pasakė -- niekad iš atminties neišdilis...

-- Chore dainuoju jau tryliką metų. Dainavimu noriu parodyti, kad esame gyvi, nepalūžę dvasioje... Tegu ir kiti seka mūsų pėdomis... Iš mūsų dainuojančių, manau, ne vieno brolio ar draugas žuvo nuo okupanto kulkos...

-- Vyrai, "ant pamatų" nenuleiskit tos gaidos... Ir "u" su "o" sumaišykite, kad nebūtų tokio plokščio tono! Reikia dramatiškiau, vyriškiau!

Dabar įsijungia ir moterys: Atgis angis duobės dugne Balta ugnia Ir drabužiais gražiais Pagiružiais pareis Vėlelė klajūnėlė...

-- Alta! daugiau mistikos! Galvokim apie tai, ką dainuojam, vaikai, -- vis mokina dirigentas, -- Aš žinau, kad tai labai sunki vieta... Kiek nepatogiai parašyta, bet mūsų reikalas yra reprezentuoti kūrinių kaip galima geriau.

-- Sopranai! Ryškiautarkit žodžius: "velelele klajūnėlėlele". Taip, kad publika suprastų. Ir būkit lyriškesnės!...

-- Esame nusigandę ir nusiminę, kad dar daug bilietų liko neišparduota, -- prie progos nusiskundė Vytautas Radžius. -- Prieš operas tokiu laiku jau bilietų nebūdavo. O čia koncertui mūsų sąmata žymiai didesnė: virš trisdešimties tūkstančių. Jų neišrinksime nė visus bilietus išpardavę... Reikės dar ir aukų. Juk vien tik "Vilniaus varpų" gaidų išleidimas kainavo trys tūkstančiai. Orkestracija kainuos pusantro tūkstančio, o gaidų perrašymas -- dar kokie penki šimtai... O orkestras gros pilname sąstate -- 105 instrumentų.

-- Prie to pridėjus šimtą penkiasdešimt rinkinių choristų vaizdas susidarys tikrai imponzantiškas! -- pasidžiaugia neiškentęs.

Brolis partizanas krauju ir ašaroms rašė mums: "Mes taip mylime tėvynę Lietuvą, kad geriau šią krintame,

kiek galima brangiau parduotų gyvybę, kaip vykstat į Sibirą. Mes tikime, kad mūsų lavonais patrešta Lietuvos žemelė bus trąšesnė ateities vienybei ir Tėvų Žemės meilei. Mes dantimis įsikandę laikomės Tėvų Žemės toli, kol okupanto buožė sudaužo mūsų galvas. Užmerkiame akis supilna burna šventos žemės, kad kiti ją labiau pamiltų. Ir mylime ją, prieš visą pasaulį didžiujamės. Ant tėvynės aukuro per trejus metus padėjome daugiau kaip 100,000 brolių ir sesių. Pusę jų Sibire, pusę guli savoj žemelėje. Mes kečiame galvas aukštai prieš 200 milijonų moderniškai ginkluotą okupantą, kovojame už Tėvų žemę trys milijonai. Nė vienas kraštas nėra tiek paguldęs už laisvę aukų per trejus metus kaip mes. Mes laimėsime, mūsų reikalas teisingas. Tėvynė laisvę atgaus.

-- Vyrai, šitą vietą turit sudainuoti taip, kad atrodytų lyg spindulys viską staigiai nušviečiant "Tikstantmetį..." Šitą vietą orkestras nuostabiai gražiai atlieka... Ypač obojai. Mes turime su orkestru derintis. Įdėkim daugiau emocijos!...

Dabar kantaton įsijungia ir solistė Prudencija Bičkienė: Mano protėviai šį kraštą rinkosi Ir užmigo pilkapiuos ramiai Ir choras jai pritaria visuplatumu:

Mano kraštas didelis mižinkapis, Panemunės, pajūriai, pašėsupiai...

-- Vyrai! Šito takto pabaigoje Jūsų balsas numiršta. Morello... Jums iš tikrųjų bus lengva šią vietą dainuoti, nes akomponuoja voltornės... Taigi, dar kartą prašau.

Vyrai, matyt, atiduoda viską, kas dar buvo likę, nes posmas pagaliau praskamba be sustabdymų ir dirigento veidas kiek nušvinta.

-- Dabar gerai buvo, vyrai! Gražiai skambėjo! Aš žinau, kad jūs galit. Bet tik neužmirškite šito ir kitą kartą, kad man nebereikėtų kartoti. Reikia galvoti! Reikia įsijausti į žodžius!... Poeto Kazio Bradūno žodžiai,

manyčiau, tokiam įsijautimui tikrai dėkingi.

Čestant laužo liepsnai brolis partizanas rašė paskutinį laišką savo beišsenkančiomis ašaromis ir beišsenkančiu krauju. Jis rašė mums:

"Priminkit visiems, kad šią dieną 200 milijonų durtuvai nukreipti į mažąsias pavergtas tautas joms nušluoti nuo žemės veido. Bet ateis laikas, kad tie patys durtuvai grasys ir Vakarų pasaulio moterims ir vaikams. Priminkite, kad šie vandalai nebijo sentimentalų žodžių, nesaistomi jokių moralinių principų, bet gali būti nugalėti tik ugnimi. Padarykite viską dėl tėvynės. Jūsų aukos ir darbai turi būti gyvybės kaina, kaip ir mūsų. Padarykit viską, kad bent kiek sumažėtų vergijos dienos. Kiek daug galėtų Amerikos lietuviai padėti. Juk jų ir mūsų tėvynė dedama į karštą. Mes skaitome spaudoje, kad lietuviai iš svetur kviečiami grįžti namo. Mums tik juoktis lieka iš jų sugrįžusių vargo ir kančių. Vos išlipę į savo tėvynę, jie valdžios atstovų apiplėšiami, apstatomi šnipais, pasmerkiami skurdui. Jie automatiškai netenka ne tik savo parsivežto turto, pinigų, bet ir savo asmeninės laisvės. Kiti tampa išgamomis ir juokias iš mūsų mirštančiųjų, kalbėdami per radiją į vakaruose esančius."

-- Daugiau norėčiau efekto dvidešimt septintame puslapyje, Al-

tai dar vis girgžda, lyg būtų patėpimo reikalingi... Čia yra vienas tų momentų, kur aš norėčiau, kad ir vėl stipriai emociniai pajausumėte. Ponia, pradėkite nuo tos vietos, prašau...

... Dilo kalvos, ežerai užslinko, O tu, dulke protėvių, likai Ant milžinkapio negrįžtantis paminklas, Židri saulėn jų vaikų vaikai, Viltiga gaida mane išseka ir išlydi į lietingą birželio naktį. Tos skausmo, liūdesio ir vilties gaidos ilgai skambės ir jūsų ausyse, jūsų širdy... Gal ir amžinai!...

-ata

ATSIUSTA PAMINĖTI

VISČIUKŲ ŪKIS, Anatolijaus Kairio parašyta 3 veiksmų satyrinė komedija.

Išleido 1965 m. Terra -- 3237 W. 63 St. Chicago, Illinois, 60629 91 psl. Kaina 3 dol.

Galima įsigyti ar užsisakyti Dirvoje.

DIRVOJE YRA DIDELIS PASIRINKIMAS NAUJAUSIŲ KNYGU!

PELNYKITE DIVIDENTUS KETVIRČIAIS VISOMS TAUPYMO SĄSKAITOMS

NEATIDELIOJANT ATIDARYKITE SĄSKAITĄ DABAR

4½% DIVIDENTAI IŠSIUNČIAMIS PASTU KETVIRČIAIS... INVESTMENT SĄSKAITOMS.

"SERVING YOU SINCE 1922"

Indėliai apdrausti iki \$10,000 federalinės valdžios įstaigos

ST. ANTHONY SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

1447 So. 49th Court, Cicero, Illinois 60650
Juozas F. Gribauskas, sekretorius
Chicago Phone: Area Code 312; 242-4395;
Suburban Phone: 656-6330.

VIEŠĖDAMI CHICAGOJE PIRKITE NAUJOJE MODERNIOJE

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTOVĖJE

PARAMA-

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. Janušaitis ir J. Mažeika

ČIA GERIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

1. Grain Alcohol 190 proof U.S.P. 5th 4.89
2. Popular V.S.O.P. German Brandy 5th 4.98
3. Napoleon Imp. French Brandy 5th 3.35
4. Zeller Schwarze Katz 5th 1.29
5. Creme De Banana Liqueur 5th 3.19

6. Chianti Import. Wine Full. Qt. 0.98
7. May Wine, Liebfraumilk German Wine 5th 0.98

Be to, didžiausias pasirinkimas importuotų maisto produktų iš viso pasaulio kraštų.

AURELIJA BALASAITIENĖ

KELIONĖ Į NIEKUR

Novelė

(5)

Man ima aiškėti mano šeimnininko du skirtingi pasauliai, vienas kitam netrukdamas, bet ir vienas su kitu mažai bendro turintis. Kasdieninio gyvenimo pareigų našta jo nevargina. Jis rūpinasi tinstancia karvės koja ir pasėlio derliaus nuėmimu, kaip geras, žemę mylintis ūkininkas; jis jaudinasi dėl vargonininko reumatizmo ir guodžia šeimnininkę, kuri verkia sudeginusį pyragą. Bet uždaręs duris į gyvenimo kasdienybę, jis gyvena mintimis, visiškai nutolusiomis nuo savo aplinkos. Senųjų klasikų knygos, nудėvėtos nuo dažno skaitymo, guli šalia juodo brevijoriaus. Dievo Motinos paveikslas papėdėje kaba spalvota Renoir'o žmonos su sūnumi portreto reprodukcija. Čiurlionio "Žalčių Sonatos" keli fragmentai puošia valgomio kambario šviesiausią sieną...

Stebiu jame neišsėmiamą ramią, energiją, kurios pakanka visiems gyvenimo reikalavimams: kažnyčiai, ūkiui, parapijonių smulkioms bėdoms. Jis viską tvarko be jokio skubėjimo, nuosekliai ir tvarkingai, tarytumei kažkokia nematoma ranka jį vestų lygiu, tiesiu keliu. Bet kai rausiuosi po jo didžiules knygy lentynas, kuriose randu visus nepaprastus žmogaus kultūros turtus ir išminties lobius, skiriančius mus nuo urvinio žmogaus, aš suprantu, iš kur semiasi jo gili išmintis ir ne visai paviršutiniškas dalykų žinojimas. Ant rašomojo stalo guli atversta Rilkes "Valandų knyga". Po ūkininko Patarėjo plačiais lapais uždengtas Tomas Akvinietis dalinasi vieta su Bai-

rono "Kainu". Norėčiau klausyti, kuris yra tikrasis mano šeimnininko pasaulis -- ar tas, kuriame jis gyvena savo fiziniu buvimu, ar tas, kurį jis yra susikūręs savo laisvalaikio metu? Gal ir jis -- tik svečias čia, kaip ir aš? Bet ne, jis atrodo savo vietą abiejuose pasauliuose suradęs, nes nejaučiu jame nepasitenkinimo, kuris kyla iš ieškojimo; nėra jame abejonės nei pesimizmo. Klebonas Sudintas -- tai į uostą, atplaukęs laivas, kurį per audras saugiai išvedė tolimas švyturys ir kurio jokie pavojai neapalies.

Beieškodamas naujų akiračių, stačiau netvirtą gyvenimo pastatą, nutraukęs ryšius su savo tikrojo gyvenimo pamatais. Dabar neturiu nei vieno, nei kito. Kažkur toli svetimo krašto sostinėje pabiro tragiškos šukės, o čia jau niekas neberiša manęs nei su žeme, nei su žmonėmis. Aš savo noru pasitraukiau iš jų tarpo, nepalikdamas nei rando, nei žaidos.

Jei būtumei dabar prie manęs, Erika, čia būtų mano namai ir čia aš būčiau laisvas tavo akių gėlmėje. Paletė mano rankose sužydėtų visomis spektro spalvomis ir tavo akių gėlmėje aš rasčiau savo išganyną...

Stabdau skubančias mintis ir užgnaužiu vėl staigų skausmo pasiliejimą. Klebonas įėjo pro duris, laikydamas rankose kelis senus "L'Illustration" numerius. Ar jis galvoja, kad aš moku prancūziškai? Gal jis tik nori man ką nors parodyti? Ar jis slaptai spėlioja apie mano asmenį ir nujaučia, kad aš ne "ponas Steponas Petraitis, sekmadienio teplotojas", ir nori mane bandyti? Staiga suprantu, kad bėgu ne tik nuo savo nusikaltimo ir žmonių, bet ir nuo savo tapatybės...

— Pone Steponai, jei leisite man, senam kunigui, tave vardu vadinti; štai išknisau porą įdomių numerių, kuriuos norėčiau jums parodyti.

— Prašau, kunige klebone, vadinti mane vardu, visiškai išbraukiant "poną" -- skubėjau užtikrinti. Niekada nemaniau, kad kunigo artumoje galėčiau taip paprastai jaustis, nes mano kontaktas su dvasiškija buvo

visai nutrūkęs, nerealus, beveik neegzistuojantis. Man kunigai atrodė kaip savotiška užsidariusi kasta, dirbtinu orumu atsivėrusi nuo paprastų "mirtingųjų". Paskui juos visada sekė žvakių liepsnos ir smilkalo dūmų atmosfera. Vaikystės mistika nudažyti prisiminimai jau buvo per daug nutolę, kai gegužinių pamaldų procesijose bijodavau pažvelgti į kunigo veidą, pasislėpusį už į saulę panašios monstrancijos. Jei noras bėgti nuo žmonių atvedė mane čia į tą užmirštą žemaitijos kampelį, tai tuo labiau stebina mane mano užsibuvimas namuose žmogaus, kurio gyvenimo tikslas yra gydyti dvasios žaizdas. Bet kas mano žaizdas pagydytų? Kas bepriekš Eriką iš jos baltomis chrizantemomis padengto kabo? Kas ištrauks žmogūdstybes nuodus iš mano širdies ir sugrąžins man sugebėjimą tapyti?

— Aš iš broleio nugirdau, kad jis matęs tamstos lagaminą aliejinius dažus ir paletę... žinau, kad nemandu teirautis, bet spėlioti galiu. Vadinasi jūs, Steponai, arti meno. Kartais jaučiu tokį šventą pavydą tiems, kurie turi Dievo dovaną kurti. Menas -- tai didžiausia Dievo dovana žmogui. Aš net Prometėjaus legendą savaip interpretuoju: ne ugnį, pavogęs iš dievų, jis žmogui atnešė. Jis atnešė galią kurti, kas ir padarė žmogų panašiu į dievus. Ir mūsų didysis panašumas į Dievo paveikslą kyla iš žmogaus sugebėjimo suteikti konkretų pavidalą savo vaizduotės vaisiams.

Aš tyliu. Klebonas, vis dar laikydamas žurnalus, kalba toliau, lyg ir pats sau:

— Arba kad ir visi šito šimtmečio nuostabūs technikos išradimai: telegrafas, elektra, radijas, lėktuvai... Dar turbūt toli gražu neišsėmęs žmogaus kūrybinis potencialas. Tik nežinia, kur tie išradimai nuves žmoniją. Jei viduramžių alchemikai jau buvo nebetoli molekulių ir atominių paslapčių, tai kiek laiko liko iki tos valandos, kada mokslininkai tikrai pajėgs suskaldyti atomą? Geriuosi pažanga ir bijau.

(Bus daugiau)

LIETUVOS OKUPACIJOS MİNĖJIMAS

Minėjimas įvyksta sekmdienį, birželio mėn. 20 d. sekančiais: šv. Mišios už žuvusius partizanus ir kitas komunizmo aukas: 10 val. — Naujos liet. parapijos bažnyčioje; 10:30 val. — šv. Jurgio liet. parapijos bažnyčioje; 11 val. — šv. Jono katedroje (pagrindinės iškilmingos pamaldos); 12 val. — Eisena nuo katedros į Public Square; 12:20 val. — viešas susirinkimas Public Square, prie burmistro Johnson paminklo. Cuyahoga apskrities inspektorius Ralph J. Perk pasakys pagrindinę kalbą.

Minėjimas rengiamas drauge su latviais ir estais. ALT Clevelando skyr. valdyba prašo visas organizacijas dalyvauti katedroje, eisenoje ir minėjime su vėliavomis. Visi Clevelando lietuviai raginami gausiai dalyvauti.

PAGERBĖ MOKYTOJUS

L.B. Clevelando 2-ros apylinkės metinis susirinkimas, įvykęs gegužės 23 d., Naujosios parapijos auditorijoje, buvo pirmas toks gausus.

Valdybos pirm. P. Mikšys, atidarys susirinkimą, pareiškė, kad šis susirinkimas yra skirtingas nuo ankščiau buvusių tuo, kad jame dalyvauja šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos vedėjas ir visi mokytojai ne vien tik kaip šios apylinkės nariai, bet jie yra kviešti jų pagerbimui už jų pasiaukojimą, mokant šios apylinkės vaikėkus lituanistinių dalykų. Antra šio susirinkimo naujiena esanti ta, kad jame pirmą kartą dalyvauja Lietuvių Moterų Labdarybės Draugija. Pagerbus mirusius šios apylinkės lietuvius buvo atlikti trumpi valdybos veiklos pranešimai. Valdybos sekr. I. Stasaitis perskaitė protokolą, P. Mikšys patiekė valdybos atliktų darbų eiga. Lietuvių diena apylinkės išdūi yra davusi 1191 dolerį ir 80 centų gryno pelno. Nuoširdžiai padėjo visiems valdybos nariams už gražų bendradarbiavimą, pabrėždamas ypa-

tingą padėką trims valdybos jau nuoliams V. Prikockiui, I. Stasaiti ir D. Staniškui, nes jo nuomone, Clevelando ir jo apylinkių lietuviai, matydami jaunimo ryžtą veikti visų lietuvių labui, žymiai gausiau rėmė šios valdybos darbus.

Izd. D. Staniškis patiekė išdo apyskaitą. Pažymėjo, kad nors ir daug turėta pajamų, bet dar daugiau buvo gauta prašymų paremti aukomis tautinius, kultūros švietimo ir socialinius reikalus. Šv. Kazimiero lituanistinė mokykla buvo duota 320 dolerių. Mokslo metai dar nebaigti. Abiturientų dovanėlėmis ir kitoms mokyklos išlaidoms dar bus apmokėtos sąskaitos apie 80 dol. Lietuvių Fondui duota 300 dol. Tautinio solidarumo įnašų gauta 404 dol. Iš jų LB Centro Valdybai pasiūsta 202 dol. Perskaitė, kas ši tautinį solidarumą yra atlikę ir dar auką davę. Aukų gauta 154 dol. Valdybos vardu jiems visiems pareiškė padėką, pažymėdamas, kad, pagal turimą kortelę, dar gana daug lietuvių nėra atlikę šios pareigos. Prašė susiprasti ir dar šiandien jam įteikti šį tautinio solidarumo toliką mažą įnašą.

Revizijos komisijos pirm. M. Aukštuolis perskaitė revizijos aktą, pažymėdamas, kad išdėtininko atskaitomybės knygos vedamos pavyzdžinga tvarka.

Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos tėvų komiteto pirm. J. Kazlauskas padėjo valdybai už suteiktą mokyklai paramą.

Po susirinkimo buvo grįžta prie mokyklos vedėjo ir mokytojų pagerbimo. Pirm. Mikšys valdybos vardu padėjo vedėjui ir mokytojams už jų atliktus šioje mokykloje didellius lietuviybės išlaikymo darbus. Iteikė kuklias dovanėles mokyklos vedėjui Juozui Žilioniui ir mokytojams Petrui Balčiūnui, Lijai Kasperavičiūtei, Jolitai Kavaliūnaiti, Vaciciui Kavaliūnui, Julijai Kazėnui, Mirgai Kižienei, Mindaugui Leknickui, Rūtai Mackevičiūtei, Adolfinai Malėnienai, Daliai Staniškienai.

Mokyklos vedėjas Žilionis savo ir visų mokytojų vardu padėjo už įvertinimą darbų, atliktų šioje mokykloje.

Susirinkimas išrinko naują valdybą ir revizijos komisiją.

Valdyba pasiskirstė pareigoms: pirm. Povilas Mikšys, vicepirm. Mečys Aukštuolis ir Vincas Benokraitis, sekret. Aleksandra Kazėnienė, izd. Džiugas Staniškis, jaunimo reik. vadovas Džinaras Kižys, kultūros ir švietimo reik. vadovas Stepas Butrimas.

Revizijos komisija: Mečys Balys, Jonas Kazlauskas ir Simonas Laniauskas.

Susirinkimo prezidiumą sudarė: pirmininkai Vytautas Kamanas ir Julius Staniškis, sekretorė Birutė Čyviene. Prezidiumas susirinkimą pravedė su visiems

pasigerėtinu tvarkingumu, kas padarė šį susirinkimą dar malonesnį.

P.T.

PABALTIEČIŲ STALO TENISO PIRMENYBĖS

Pirmenybės įvyko gegužės 8 d. kurias vykdė Clevelando LSK žaibas.

Pirmenybės globojo beiparėmė -- LB-nės Clevelando II-ji apylinkė, L.V.S. Ramovės Clevelando Sk., L.A.S. Clevelando Sk., O Joknbahtienė, Dr. A. Nasvytis, J. Žilionis ir A. Bielskus.

Varžybų pravedimui vadovavo Vyt. Joknbahtis.

Viso pirmenybėse dalyvavo 11 lietuvių, 8 latviai ir 2 estai.

Pirmenybės buvo aukšto lygio, kadangi varžybose dalyvavo 4 geriausi lietuvių žaidėjai ir 3 geriausios moterų žaidėjos, o iš latvių pusės 3 geriausi vyrų ir 3 geriausios moterų žaidėjos. Gaila, kad iš estų pusės buvo labai negausiai atstovauta. Varžybos buvo prarastos tvarkingai ir sklandžiai.

VYRŲ KOMANDINĖSE varžybose latviai įveikė lietuvius 5:1. Lietuvių komandą sudarė J. Kavaliauskas, Pr. Gvildys ir J. Nešukaitis. Vienintelį tašką mūsų komandai laimėjo Pr. Gvildys, įveikęs I. Kulitį.

MOTERŲ KOMANDINĖSE varžybose, latvės įveikė mūsų šė 3:1. Lietuvos atstovavo -- E. Sabaliauskaitė ir V. Nešukaitytė. Mūsų komandai vienintelį tašką laimėjo V. Nešukaitytė.

VYRŲ VIENETO varžybose dalyvavo 12 žaidėjų. Buvo žaidžiama "dviejų minusų" sistema ir dalyviai išsirikdavo šia tvarka:

1) M. Žulps (Latv.); 2) L. Eichvalds (Latv.); 3) J. Kavaliauskas (Chicago ASK Lituanica); 4) I. Kulitis (Latv.); 5 ir 6 vietas pasidalino Pr. Gvildys ir V. Nasvytis (Clevelando žaibas).

MOTERŲ VIENETE dalyvavo 7 žaidėjos. Čia mūsų komanda atsirevanavo latvėms už komandinį varžybų pralaimėjimą.

1) E. Sabaliauskaitė (Toronto Vytis); 2) V. Nešukaitytė (T. Vytis); 3) V. Admine (Latv.); 4) Z. Marinko (Latv.); 5) R. Končintė (Žaibas); 6) D. Žulps (Latv.). Vyrų Senjorų vietas: 1) Dr. A. Nasvytis; 2) E. Šteins (Latv.); Jaunių vietas: 1) V. Nasvytis (Žaibas); 2) A. Krašauskas (T. Vytis); 3) E. Zabiela (T. Vytis). Mergaičių vietas: 1) V. Nešukaitytė (T. Vytis); 2) R. Končintė (Žaibas).

• Po Jūsų mirties kiek pajamų jūsų šeima turės? Dėl informacijų skambinkit: V. Giedraičiui 944-6835 ar Z. Obeleniui 531-2211.

Skaityk ir platink
DIRVĄ

CLEVELANDO PARENGIMŲ KALENDORIUS

BIRŽELIO 13 D. Vysk. Valančiaus lituanistinės mokyklos gegužinė.

BIRŽELIO 19 D. jaunimui šokių, Rengia Lazdynų Pelėdos Vyr. skaučių draugovė.

BIRŽELIO 20 D. Lietuvos okupacijos -- baitsių birželio įvykių minėjimas. Rengia ALT.

BIRŽELIO 27 D. Kariui paremti gegužinė Čiurlionio Ansamblio namuose, Rengia L.V.S. Ramovė.

LIEPOS 4 D. SLA 14 Kuopos vasaros pobūvis kuopos nariams ir svečiams Čiurlionio Ansamblio sodelyje.

LIEPOS 11 D., sekmadienį, Lietuvių Budžių plaukiojimo diena prie Neff Rd. prieplaukos.

RUGSĖJO 12 D. Katalikų Moterų 5-gos 35 metų sukakties proga banketas Naujosios Parapijos salėje.

RUGSĖJO 25 D. Dirvos ruošiamas banketas - balius šv. Jurgio parapijos salėje.

SPALIO 2 D. Neringos ir Pilėnų tautų tėvų komitetų rengiamas balius šv. Jurgio parapijos salėje.

SPALIO 16 D. Čiurlionio Ansamblio balius.

SPALIO 17 D. Pietūs. Rengia Vysk. M. Valančiaus mokyklos tėvų k-tas.

SPALIO 23 D. šv. Kazimiero liet. mokyklos parengimas.

SPALIO 24 Kristaus Karaliaus minėjimas Naujosios Parapijos salėje.

SPALIO 30 D. Lithuanian Village Bendrovės tradicinis metinis balius Lietuvių salėje.

SPALIO 31 D. tradicinė vakarienė Naujosios Parapijos salėje.

LAPKRIČIO 6 D. Vakaras jaunimui, Rengia Vysk. M. Valančiaus mokykla.

LAPKRIČIO 27 D. Lietuvos Karuomenės šventės minėjimas šv. Jurgio parapijos salėje. Rengia L.V.S. Ramovė.

GRUODŽIO 26 D. Kalėdų Egutė, Ruošia Vysk. M. Valančiaus mokykla.

GRUODŽIO 31 D. Tradicinis Lietuvių Bendruomenės Naujųjų Metų sutikimas, šv. Jurgio parapijos salėje.

FILATELIJOS KAMPĖLIS

(9)

Antanas Bernotas

JAV gegužės 13 d. išleido 5 c.p. ženklą Winston Churchillui pagerbti, o gegužės 29 d. -- II c. aerogramą buv. prez. J. F. Kennedžiui paminėti.

BELGIJA išleido dviejų pašto ženklų seriją su primokėjimais senovinio dominikonų vienuolyno Pand restauracijos reikalam. Vienuolynas yra Gento mieste ir buvo įkurtas XIII amžiuje.

Gento miestas yra šiaurės vakarų Belgijoje, prie Šeldės ir Lys upių santakos, Rytinės Flandrijos sostinė. Miestas žinomas jau VII-tame amžiuje. IX amž. pirmasis flamų grafas Baldvinas Gente pastatė tvirtovę gintis nuo normanų užpuolimų. Viduramžiais miestas garsėjo kaip audinių kultūros lopšys. Mieste daugybė senovės architektūros ir meno paminklų, veikia universitetas, įsteigtas 1816 m. Olandų karaliaus Vilhelmo I, kas penki metai vyksta gėlių šventės, vadinamos Florallies. Labai išplėsta pramonė. Uostas surištas upėmis ir kanalų sistema su šiaurės jūra, antras didum Belgijos uostas. Mieste su visais priemiesčiais gyvena pusė milijono gyventojų.

ISPANIJA išleido 4 pašto ženklų seriją su žymiais ispanais: Donoso Cortes, Jovellanos, šv. Domingo de Guzman ir karaliu Alfonso X.

Alfonso X, vadintas Išmintinguoju (1226-1284), buvo Leono ir Kastilijos karalius (nuo 1252 m.), sūnus karaliaus Ferdinando III. Jo valdymas buvo labai neramus, visą laiką kariavo su maurais, vėliau vidutinės suirutės, noras tapti šventosios Romos imperatorium, sūnus pašalintas 1282 m., kariavo su juo, mirė kaip pabėgėlis Sevilijoje. Be karaliavimo, jis buvo labai išmokslintas, studijavo astronomiją, filosofiją ir teisę, anuo metu vadintas El Sabio (Išmintinguoju): parašė poezijos, filosofijos ir chemijos veikalų, išvertė šv. Raštą į ispanų kalbą, paruošė naujus įstatymus, Toledo buvo suaukęs pirmąjį astronomų kongresą, sudariusį naujas planetines tabeles (vad. Alfonso tabelėmis), geriausias po Ptolomėjaus.

PRANCŪZIJA išleido 30 plus 10 centimų p. ženklą, kuriuo pagerbiamas dailininkas Nicolas Poussin.

Nicolas Poussin (1594-1665) gimė Les Andelys vietovėje, Eure departamente. Pradžioje tapybos mokėsi savo gimtajame mieste, nuo 1612 m. Paryžiuje, 1624 m. atvyko į Romą, kur studijavo senuosius ir tuolaikinius menininkus, 1640 m. kviečiamas Prancūzijos karaliaus Ludviko XIII ir kardinolo Richelieu, grįžo į Paryžių, kur buvo karaliaus dvaro dailininku. Tačiau, nepakeldamas dvaro intrigų ir pavydo, 1643 m. vėl grįžo į Romą, kur pasiliko iki mirties. Kaip dailininkas, savo darbuose daugiausia vaizdavo biblines ir mitologines scenas, ypatingo dėmesio kreipdamas į tobulą ir fantastinę landšafto atlikimą. Jo darbų randama visuose didžiuliuose Europos muziejuose ir meno galerijose.

V. VOKIETIJA išleido 20 pfenigų p. ženklą, kuriuo pagerbiamas "geležinis kancleris" Otto von Bismarckas.

Kunigaikštis Otto Eduard Leopold von Bismarck-Schoenhausen (1815 - 1898) buvo kilęs iš senos Prūsijos dvarininkų (junkerių) giminės. Mokėsi Berlyno ir Goettingeno universitetuose, 1847 m. išrinktas į provincijos seimelį, o vėliau ir į jungtinį Prūsijos seimą atstovu. Buvo aršus karžerio valdžios gynėjas, 1859 m. paskirtas ambasadorium į Rusiją, o 1862 m. į Prancūziją. Jo idėja buvo stipri Vokietija, vadovaujant Prūsijai, ko jis pamažu ir pasiekė diplomatija ir pergalemis. 1871 m. karžerio Vilhelmo I paskirtas pirmuoju Vokietijos kancleriu, kuriuo išbuvo iki 1890 m. Laimėjo karą su Austrija dėl Schleswigo-Holsteino ir nugalėjo Prancūziją 1870-71 m. kare. Kovė su katalikais ir socialistais, įvedė žymių socialinio aprišimo permainų. Jam esant valdžioje Vokietija įsigijo svarbių kolonijų Afrikoje ir Ramiojo vandenyno salynuose. Jo vardu pavadinta viena Naujosios Gvinėjos salos kalnų grandinė bei salynas, esąs prie tos salos. Bismarckas laikomas vienu žymiausių Europos XIX amž. politikų.

DIRVOS PRENUMERATORIAMS PUIKI PROGA ĮSIGYTI AR PADOVANOTI LIETUVIŠKĄ KNYGĄ

TIK TRUMPAM LAIKOTARPIUI Vilties leidykla suteikia progą Dirvos prenumeratoriams papigintai įsigyti šiuos rašytojų leidinius:

Vinco Ramono — DAILININKAS RAUBA — novelės — pardavimo kaina \$3.00
Alės Rūtos — KELIAS Į KAIRĘ — premijuotas romanas — \$3.00
R. Spalio — ALMA MATER — romanas — \$5.00
B. Armonienės — PALIK AŠARAS MASKVOJE — atsiminimai iš Sibiro \$3.00

VISAS 4 KNYGAS PERKANT AR UŽSAKANT IŠ KARTO, MOKATE TIK 10 DOLERIŲ!

Išidėmėkite, ta nuolaida naudojasi tik Dirvos prenumeratoriai, perką ar užsisaką nurodytas knygas per Dirvą. Be to, toji nepaprastai didelė nuolaida veiks tik labai ribotą laiką.

Patartina paskubėti ir išvardintąsias knygas skubiai įsigyti ar užsisakyti paštu, siunčiant čekį ar pašto perlaidą DIRVAI, 6907 Superior Ave., Cleveland, Ohio 44103.

Ta proga per Dirvą patariame paskubėti įsigyti:

A. Merkelio — ANTANAS SMETONA — monografija — kaina \$12.50
LAISVĖS KOVŲ DAINOS — \$ 5.00
B. Armonienės — LEAVE YOUR TEARS IN MOSCOW (angl. laida) \$ 3.95
K. Almėno — UPĖ Į RYTUS, UPĖ Į ŠIAURĘ (2 d. romanas) tomas po \$ 3.00
A. Mackaus — CHAPEL B — poezija — \$ 3.00
J. Mikuckis — DERLIAUS VAINIKAS — poezija — \$ 4.00
B. Railos — IŠ PASKENDUSIO PASAULIO — 5.00
B. Railos — TAMSIAUSIA PRIEŠ AUŠRĄ — \$ 5.00

Visa eilė kitų lietuviškų knygų. Teiraukitės!

Naturally SUPERIOR SAVINGS

SINCE 1909

13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.

HOME and
REMODELING
LOANS

INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185th St.
KE 1-7770

NEPAMIRŠKIT
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

MIELI CHICAGOS LIETUVIAI

"GIEDRA" SKELBIA ROMANO KONKURSĄ

Korporacija "Giedra" ir vyresniosios giedrininkės skelbia romano konkursą šiais nuostatais:

1. Premijuojamas tikrai literatūriškai vertingas kūrinys.
2. Premijos dydis -- \$1,000,00 (tūkstantis dol.). Premija nedaloma.

3. Romano pagrindinė veikėja turi būti stipraus charakterio lietuviškos moteris.

4. Kūrinys turi būti parašytas mašinėle, ne mažesnis kaip 200 romaninio formato puslapių.

5. Kūrinys pasirašomas slaptovardžiu. Atskirame, uždame voke turi būti pažymėta: a) tikroji pavardė ir vardas; b) adresas ir telefonas; c) kūrinio antraštė; d) autoriaus slaptovardis.

6. Kūrinys siųsti "Giedra" romano konkurso komisijai, 6621 So. Troy Ave., Chicago 60629, Ill.

7. Kūriniai turi būti prisiųsti ne vėliau kaip 1966 m. birželio 30 d. (pašto antspaudu data).

8. Konkurso komisiją sudaro: Kazys Bradūnas, Česlovas Grincevičius, Dalia Kučėnienė, Izabelė Motekaitienė, Juzė Vaičiūnienė.

9. Autorius laimėjęs šio konkurso premiją, be papildomo honoraro pirmosios laidos teises perleidžia vyresniosioms giedrininkėms ir korporacijai "Giedra".

10. Rankraščiai, nelaimėję konkurso, grąžinami autoriams.

• Inž. J. Butkus, New Yorke, ALT S-gos Seimo išvakarėse staiga susirgo ir buvo paguldytas į ligoninę.

• Pavergtųjų Europos Tautų Seimas savo šių metų Pavergtųjų Tautų Savaitės programoje pirmu punktu numato Lietuvos, Latvijos, Estijos bylą. Pavergtųjų Savaitės proga Seimas drauge su Rytų Europos Kraštų Kilmės Amerikiečių Federacija ir su Pavergtųjų Tautų Draugų Amerikiečių Sąjunga darys

Prieš 25 metus imperialistinis bolševizmas pavergė mūsų tautą ir nutraukė taip gražiai besivystantį nepriklausomos Lietuvos gyvenimą. Tuo pačiu metu bolševikai užgrobė ir mūsų kaimyninės Latvijos ir Estijos nepriklausomas respublikas.

Prieš 24 metus tas žiaurus rusiškasis okupantas įvykdė reikalingas istorijos eigę užtiknamą masinį tų trijų broliškių tautų naikinimą -- genocidą, išveždami apie 150,000 tų tautų nekaltų gyventojų baisiai bado mirčiai Sibiro stovyklose.

Šių tragiškųjų birželinių įvykių ir 25 metų pavergimo sukakties minėjimas įvyks birželio mėn. 12 d. dalyvaujant bendro liukimo mūsų broliškoms tautoms estams ir latviams šia tvarka:

1. Šeštadienį birželio 12 d. 6:30 po pietų pamaldos Nekalto Prasiėdimo bažnyčioje, Marquette Parke, Chicagoje.

2. Tuo pat metu eisena prie Dariaus ir Girėno paminklo.

3. 7:30 žuvusiųjų pagerbimo iškilmės prie Dariaus ir Girėno paminklo Marquette Parke.

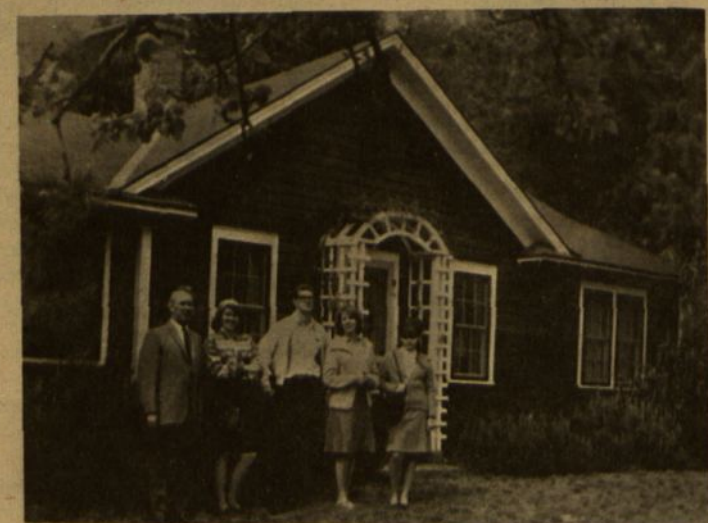
Visos organizacijos kviečiamos dalyvauti organizuotai su vėliavomis, Moterys prašomos dėvėti tautinius rūbus, studentai ir filisteriai prašomi dalyvauti su korporacijų spalvomis.

4. Sekmadienį birželio mėn. 13 d. 3:00 p.m. Chicago Lietuvos Operos rengiamas Lietuvos partizanų ir kitų žuvusiųjų pagerbimo koncertas su Verdi "Requiem" ir tėvo Markaičio premjera "Vilniaus Varpas" dalyvaujant Chicago simfoniniam orkestrui McCormick teatre.

Nuoširdžiai kviečiame visus Chicago lietuvius dalyvauti šiose minėjimo bei mūsų ryšto ir protesto demonstracijose.

Lietuva bus laisva!

JAV LB Chicago Apygardos Vardu -- A. Šantaras, Vicepirmininkas; Chicago Lietuvos Tarybos Vardu -- Jonas Jurkūnas, Pirmininkas.

Šiais metais Korp! Neo-Lithuania stovyklai vieta parinkta prie Elk ežero Michigano valstijoje, Detroito padalinio valdyba. apžintėjo stovyklai išnuomotą vilą "Rex Terrace". Nuotraukoje Alfonsas, Zita ir Stasys Petravičiai, Audronė Vaitiekaitytė ir Dalia Gaižutytė prie išnuomos vasaros stovyklai vilos.

Pulk. KAZIUI GRINIUI

netikėtai mirus, Ponai GRAŽINAI GRINIENEI ir šeimai gilią užuojautą reiškia

Aldona ir Stepas Mackevičius

Plk. KAZIUI GRINIUI

taip netikėtai mirus, velionies šeimai ir artimiesiems gilią užuojautą reiškia

O. ir A. J. Greimai, Paryžiuje

JAV ir Kanadoje šiuo metu lankosi Petras Varkala su žmona, atvykę iš Anglijos, kur Londone turi importo įstaigą. Chicagoje p. Varkalai viešėjo pas Jurkūnus ir susitiko su pažįstamais, Nuotraukoje svečiai Jurkūnų namuose. Iš kairės: Juozas Žemaitis, Melita Varkalienė, Juozas Stanaitis, Vincė Jurkūnienė, Petras Varkala ir Jonas Jurkūnas.

žygių, kad sovietinis kolonializmas Pabaltijo valstybėse būtų įrašytas Jungtinių Tautų darbotvarkėje.

Antruoju punktu Pavergtųjų Tautų Savaitės programoje Pavergtųjų Seimas numato visų sovietų pavergtųjų Rytų Europos tautų laisvo apsisprendimo klausimą.

• Atostogautojai -- norintieji praleisti atostogas Dainavoje, Manchester, Mich., dėl informacijų prašau kreiptis šiuo adresu: V. Bajalis, 11414 Sussex Ave., Detroit, Mich. 48227. Detroitiečiai skambinkite tel. VE 5-7147.

• Fraternitas Academica (studentų latvių Korp.) norėtų susirūti su buvusiais Korp! "Šarūnas" Kaudėnariais. Jie norėtų turėti nors vieną jų atstovą savo suvažiavime. Rašyti: J. Butkus -- 87-29, 96 St., Woodhaven 21, N. Y. Tel. VI 7-3778.

• Br. Būba, P. Bliudžius, V. Tamošiūnas ir J. Staugas, aplankė Detroito garbės šaulio dr. kun. Igno Boreišio kapą ir padėjo rožių puokštę, mirusiųjų pagerbimo dieną.

PAIEŠKOJIMAS

Leoną Niūniavą prašo atsiliepti Kęstutis Mackevičius, 683 Schwetzingen, Postfach 191, Germany.

LIETUVIŲ FONDO SUVAŽIAVIMAS

Birželio 19 Chicagoje įvyks trečias visuotinis LF narių suvažiavimas.

Jame, be abejo, bus ieškoma naujų kelių pagyventi pagrindinio kapitalo augimą, kuris pastaruoju laiku kiek sulėtėjo, ar geriau pasakius susmulkėjo. Suvažiavimas, per palyginimą trumpą laiką spės daug klausimų ir mažą turės laiko pasiūlymams svarstyti.

• VALERIJONAS ŠIMKUS IR JONAS VAIČIŪNAS LB Chicago apygardos valdybos nariai aplankė eilę apylinkių: East St. Louis, Melrose Parko, Rozelando, Marquette Parko, Springfieldo ir New Buffalo.

Springfielde jų lankymosi proga įsteigta LB apylinkė.

Skr. Jurandė

Šv. Antano lietuvų gimnazijoje velkiančios Mindaugo draugovės skautai iškylos metu Maino miškuose. Kun. V. Bitino nuotrauka

Chicagos neolituany sueiga

Sekmadienį, gegužės 23 d., Jaunimo Centre, Chicagoje, įvyko korp! Neo-Lithuania sueiga. Pirmininkavo Rimas Stanūnas, sekretoriavo Regina Kavaliūnaitė.

Pirmuoju dienotvarkės punktu buvo svarstytas būsimo korp! Neo-Lithuania vyr. valdybos vietovės nustatymas dabartinei vyr. vald. pasiūlym. Diskusijose pasisakė dabartinės vyr. vald.

LOS ANGELES

NEPAPRASTOS IŠKILMĖS

1965. V. 23 dieną šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje įvyko klebono kunigo Jono KUČINGIO į prelatus pakėlimo iškilmės.

Iškilmėmis žmonės buvo labai susidomėję. Dar gerokai prieš iškilmėmis nustatytą valandą, bažnyčia buvo pilna žmonių.

Nustatytai valandai atėjus, griausmingai chorui giedant ir vargonais grojant, į bažnyčią lėta žingsnute įėjo kun. J. Kučingis, naujasai prelatas - monsignoras su palydovais, kurių tarpe matėsi 5 uniformuoti "gvardiečiai", keli kunigai, naujasai lietuviai vyskupas Pr. Brazys ir vietinio kardinolo pageibininkas, vyskup. I. I. Ward.

Persikaučius Popiežiaus Pauliaus VI bulą, kun. J. Kučingis prelatui rūbus uždėjo ir trumpą prakalbą angliškai tarė vysk. Ward.

Naujasai prelatas nuoširdžiai dėkojo visiems parapijiečiams už paramą, o bičiuliams ir pažįstamiems už gausius sveikinimus laiškais ir telegramomis.

Mišias, dviem kunigams asistuojant, atnašavo prel. J. Kučingis, o iškilmėmis pritaikyta pamokslą pasakė vysk. Pr. Brazys.

Pamaldos su iškilmėmis užsitęsė virš 2 valandų. Vėliau, parapijos salėje naujo prelato garbei buvo suruoštos vaišės.

pirm. Vaclovas Mažeika, Rimas Stanūnas, Mečys Valiukėnas, pirm. Elvira Kavaliūnaitė, Romas Stakauskas, Mečys Šimkus ir kiti, Jonui Jurkūnui pasiūlius susirinkę liko nuomonės palikti tą klausimą spręsti visuotiname suvažiavime, su mintimi, jog Chicago neolithuanai sleks, kad vyr. valdyba ateinantiems dviem metams būtų sudaryta kitur, ne

Chicagoje; tačiau jei kitos vietovės nesutiks, tai Chicago prisims vyr. valdybos pareigas.

Pirm. Elvira Kavaliūnaitė referavo, jog birželio 5 d. numatoma finis semestri šventė ir joje pristatyti naujuosius filisterius. Daugeliui pasisakius už rudeninį initium semestri pristatymą, klausimas paliktas rengėjo Aleksandro Siliūno nuožiūrai.

Pirmininkė taip pat painformavo, kad birželio 20 d. ruošiamas korp! Neo-Lithuania gegužynė prie Maple Lake, maždaug 20 mylių nuo Chicago.

Iždininkas Juozas Žemaitis pranešė apie Chicago skyriaus kasos stovį.

Jonas Jurkūnas pranešė apie birželio 12 d. 6:30 vakaro ruošiamą žuvusiųjų paminėjimą prie Dariaus ir Girėno paminklo.

Šiuo metu Chicago skyriuje yra 6 juniorės ir 7 juniorai.

Vyr. Vald. pirm. V. Mažeika pranešė apie korporacijos metrašio spausdinimą ir su tuo susijusias išlaidas. Jų bus per \$3,000,00. Visi privalo netik patys prenumeruoti ir kitus paraginti tą jubiliejinį leidinį užsiprenumeruoti. Lüksusinė laida \$25,00, paprasta \$10.

Sklandžiai susirinkimą pravedęs Rimas Stanūnas dar pranešė apie ruošiamą studentų tarpautinį suvažiavimą.

V. A. Račkauskas

Vaiždai iš Chicago neolituany sueigos, įvykusios gegužės 23 d. Viršuje sueigai pirmininkauja Rimas Stanūnas ir sekretoriauja Regina Kavaliūnaitė. Apačioje grupė sueigos dalyvių.

V. A. Račkauskas nuotrauka

GERIAUSIAI PAILSĖTI PER ATOSTOGAS GARSIAJE
CAPE COD - OSTERVILLE
KURORTE PRIE ATVIRO ATLANTO JŪROS
PLIAŽO — GRAZIOJE LIETUVIŠKOJE
JANSONŲ VASARVIETĖS VILOJE

AUDRONĖ

87 East Bay Rd., Osterville Cape Cod, Mass. 02655
Tel. (Area 617) 428-8425

- Vila Audronė yra apsupta didelio pušų, beržų ir k. dekoratyvinių medžių parko. Daug vietos poilsiui ir žaidimams.
- Erdvūs kambariai, rami ir jauki aplinkuma.
- Visai arti šiltos srovės, privatus jūros pliažas (7 min. pėsčiom).
- Geras lietuviškas maistas.

Visa tai suteiks Jums tikrą poilsį ir sustiprins sveikatą, todėl visi maloniai kviečiami atvykti praleisti savo atostogas.

Atidaroma vasarajimui nuo
birželio mėn. 15 d. iki rugsėjo 15 d.

Iš anksto kreiptis Ed. Jansonas, 15 Rosedale Street, Boston, Mass. 02124. Tel. 288-5999, o po birželio 15 d. tiesiai į vilą Audronė, Mrs. Marija Jansonas, Osterville Cape Cod, Mass. 02655.